

'Hey Ayoub, Mike hier. Wat zijn je tarieven?'

'50 voor een halfuurtje.'

'Oké, dat is niet duur. En wat doe je daarvoor?'

'Waar heb je zin in?'

'Gewoon, pijpen en trekken. Ik hou niet van neuken. Effe chillen zeg maar... Ik kan je nu komen halen, hangt er wel vanaf hoe ver je weg zit...'

'Diemen-Zuid. En jij?'

'Watergraafsmeer, dat is mooi dichtbij. Heb je een app of zo? Ik ben 33, blank en 170/70. Als je me een adres of straat doorgeeft kan ik je ophalen. Als je wilt breng ik je ook terug. Moet het wel snel weten, want anders kan het niet meer. Had net ook al een gast die op laatste moment afzei en ik sta op springen...'

'Oké, 50 halfuurtje. Ik heb je een straat gestuurd.'

'Goed, dan ga ik nu rijden. Ben er met 15 minuten, is dat oké?'

'Laat me maar weten als je er bent.'

'Oké, ik rijd in een lichtgrijze Golf. Ik ga zo weg en laat weten als ik er ben.'

(...)

'Met Mike, ben ik weer, heb ik Ayoub aan de lijn?'

'Klopt.'

'Ik sta in jouw straat op een invalidenparkeerplaats, tegenover de kerk.'

'Oké, een paar minuten, ik wil nog een schoon shirt aantrekken, ik kom er zo aan.'

'Top, ik ben bloedgeil...'

Transcriptie chatgesprek mobiele telefoon Aymen K., geboren 02-05-2003

Maandagmiddag 4 maart 2019. Het was stil op de eerste verdieping van de westvleugel van het hoofdbureau van politie op de Elandsgracht. Vijf van de achtentwintig werkplekken op de afdeling Zeden waren bezet.

Kim van der Velde bracht de aanwezige collega's koffie en thee. Ze was rechercheur-in-opleiding en voor een jaar gedetacheerd bij Team Zeden. Als laatste zette ze een kop heet water neer voor haar mentor, een sportief uitziende oudere vrouw met kort, grijs haar. Kylie Emanuels glimlachte dankbaar naar haar en viste een theezakje uit een doos in haar bureaulade. De ervaren zedenrechercheur had Kim bij hun eerste kennismaking met enige zelfspot verteld dat ze de afdeling zo'n beetje als haar tweede woonkamer beschouwde sinds ze in 2011 was overgeplaatst naar het hoofdbureau.

Op Kylies telefoon begon een rood lampje te branden. Op de display knipperde het woord 'frontoffice'. Ze nam op.

'Kylie. 'Ze luisterde even en gebaarde naar Kim die net aan een van de andere bureaus ging zitten. 'Nu? Momentje. Ik moet iemand erbij vragen. 'Ze hield haar hand op het spreekgedeelte van de hoorn. 'Kim, ik heb frontoffice op de binnenlijn. Beneden bij de balie staat een aangifte, luister even mee. Misschien interessant voor je. '

Kim pakte de hoorn van haar bureautoestel en drukte twee toetsen in. Kylie wachtte tot Kim verbinding had en haar duim opstak.

'Daar ben ik weer. Zet maar door. (...) Kylie Emanuels. Vertel. 'Zij luisterde even. 'Oké. Hoe oud? 'Kim schreef mee. 'Minderjarig dus. Hebben jullie de leeftijd gecheckt? (...) Maak een kopie van zijn identiteitsbewijs en stuur die naar boven. Wie is er bij hem? '(...) 'Van zijn school? '(...) 'Goed, blijf even hangen. '

Kylie legde haar hand weer op de hoorn. 'Kim, check even of de studio vrij is, wil je. '

Kim stond op en liep de gang in. 'Daar ben ik weer. Zet ze even in de familiekamer en zorg dat er een collega bij blijft. Oh, en geef ze wat te drinken. Ik kom ze binnen tien minuten halen. '

Kim kwam weer binnen. 'Ronald is met periodiek onderhoud van de set bezig, maar we kunnen erin. Ik heb tegen hem gezegd dat we mogelijk meteen gaan horen. Hij vindt het geen punt als het wat later wordt. '

Kylie realiseerde zich dat ze geluk hadden dat juist deze beeldtechnicus dienst had, een betrokken collega die altijd tot overwerk bereid was. Eindelijk een keer geen onnodige vertraging.

Beneden troffen Kylie en Kim in de familiekamer een tengere jonge jongen. Hij stelde zich voor als Aymen Kaya, sprak onberispelijk Nederlands en was redelijk rustig. Hij was in het gezelschap van een jonge vrouw, zij leek meer onder de indruk van de situatie. Ze heette Ellen Wolff en stelde zich voor als Aymens lerares Nederlands op het mbo-college. Kylie legde hen uit dat bij Zeden een vaste procedure gold, in het belang van degene die aangifte deed. Samen met Kim zou ze eerst de intake doen, aansluitend volgde een wat informatiever gesprek. Het tweede, inhoudelijke gedeelte was alleen met Aymen. Ellen zou dan gelijktijdig door een collega van blauw gehoord worden.

'Ik begrijp hoe vervelend het is dat jullie dan niet samen mogen blijven, maar we willen graag dat jullie allebei zo objectief mogelijk en onafhankelijk van elkaar vertellen wat er gebeurd is. Ellens verklaring wordt vastgelegd in een proces-verbaal, Aymens verhaal wordt in beeld en geluid geregistreerd. Dan kunnen we later nakijken wat jullie precies hebben gezegd. '

Zoals altijd was Kylie weer opgelucht als het officiële gedeelte van de procedure erop zat. Het voelde beroerd om iemand die aangifte wilde doen van een traumatische ervaring lastig te vallen met formele spelregels. Audiovisuele registratie, ambtshalve opsporing en vervolging, strafbaarheid valse aangifte, forensisch medisch onderzoek, waarheidsvinding, het waren allemaal termen die nauwelijks bleven hangen in het geheugen van iemand die net verkracht was.

Het inhoudelijke deel van het gesprek duurde maar kort en bevestigde Kylies voorgevoel. Als dit verhaal klopte ging het om een ernstige zaak. Aymen wilde geen bedenktijd, hij wilde direct aangifte doen, nú. Het was reden voor haar een paar telefoontjes te plegen. Ze stelde voor dat Kim aan Aymen liet zien waar ze het aangiftegesprek zouden opnemen, liet Ellen over aan de collega van blauw en beloofde binnen tien minuten aan te schuiven in de verhoorstudio.

Teruglopend naar haar werkplek zag Kylie opeens aan het eind van de gang bij de toegangsdeur een bekende rug.

'Timo?'

De man draaide zich om. Timo Sonderland was specialist bij de afdeling Vreemdelingenpolitie, Identificatie en Mensenhandel. Hij oogde jonger dan hij was en had een vriendelijk, open gezicht.

'Hoi, je komt als geroepen. Heb je even?'

Timo deed een stap in haar richting. 'Voor jou altijd. Ik was op weg naar de kantine, kijken of ik nog een broodje kon scoren. Ik heb vanaf tien uur vanmorgen vergaderd. Officiële sessie over de doorwerking van de ellende in Ter Apel en Veenhuizen. Vertel.'

'Ik ga zo een aangiftegesprek in. Heftig, verkrachting, minderjarig slachtoffer, dwang. Volgens mij is er sprake van een mensenhandel-component. Heb jij tijd om mee te kijken?'

'Nu?'

'Over vijf minuten. 'Ze glimlachte. 'Ik heb nog een zakje krentenbollen liggen. Vanmorgen vers van de bakker.'

'Deal.'

Kim had Aymen de luisterkamer laten zien. Zo noemden collega's de regiekamer waar zijn aangiftegesprek zou worden opgenomen. Het was een poging moeilijke termen voor de jonge slachtoffers te vermijden. De verhoorstudio heette de praatkamer. Het viel haar op dat Aymen vooral geïnteresseerd was in de grote monitoren in de regie en de tablet in de studio. Ze legde uit dat achter de donkergetinte zuilen en de glazen stroken in de muur camera's waren waarmee het gesprek zou worden opgenomen en dat zijzelf in de luisterkamer zou meekijken.

Aymen bestudeerde het toetsenbord van de tablet toen Kylie binnenkwam. Ze zette twee bekertjes en een karaf water op tafel en ging schuin tegenover hem zitten. Kim verdween naar de regie en sloot zachtjes de deur achter zich. Aan het plafond begon een rood lampje te branden. Het was even stil voor Kylie begon te spreken.

'Goed, Aymen. Kunnen we beginnen?' Hij knikte en draaide zijn stoel in haar richting. 'Vanmiddag kwam je met Ellen bij ons beneden aan de balie en zei je dat je aangifte wilde doen van verkrachting. Je vertelde dat dit gisteravond gebeurd is. Wij hebben je uitgelegd wat er bij zo'n aangifte allemaal komt kijken. Jij hebt daarover nagedacht en zei dat je hoe dan ook door wilde zetten. Klopt dit?'

Aymen knikte resoluut.

'Voor de volledigheid: ik heet Kylie Emanuels en ik werk bij de afdeling die bij de politie dit soort aangiftes behandelt. 'Ze schoof hem haar kaartje toe. 'Je mag me altijd bellen als je later nog ergens mee zit of iets wil vragen. ' Kylie schonk uit de karaf twee glazen water in. 'Wil je misschien liever wat anders drinken? Er is ook thee en koffie.'

Hij schudde zijn hoofd.

'Oké. Even praktisch: wij zitten hier met z'n tweeën, maar in de luisterkamer kijkt behalve Kim ook een andere collega mee. Hij heet Timo Sonderland. Je zult hem nog wel ontmoeten. Dit gesprek wordt in beeld en geluid opgenomen en later uitgewerkt, je kunt altijd nalezen wat je gezegd hebt.'

Aymen knikte, keek ernstig en wachtte af.

Kylie keek hem aan en boog licht voorover. 'Het zal even wennen zijn om over zo'n nare ervaring te praten met iemand die je niet kent. Ik vind het ook niet makkelijk om over seks te praten met iemand die ik nog niet ken, maar ik wil samen met jou helder krijgen wat er precies gebeurd is en wie wat heeft gedaan. Daarom stel ik soms intieme vragen.'

Hij keek van haar weg en zei niets.

'Hoe is het voor je, om hier te komen praten?'

Aymens stem schoot uit. 'Shit, ik wil dat die klootzak vette straf krijgt, dat hij dat nooit meer mag doen, bij mij niet, maar ook niet bij andere jongens. 'Hij zweeg, keek onzeker naar Kylie. 'Maar ik ben bang! Als hij erachter komt dat ik met jullie praat wordt alles alleen maar nóg erger.'

'Dat begrijp ik, zou ik ook zijn. Als je bescherming wilt tegen hem of iemand anders moet je dat zeggen. Dan kunnen we je helpen en maatregelen nemen.'

Aymen haalde zijn schouders op en zweeg.

'Heb je iemand verteld dat je hier vandaag naartoe ging?'

Aymen keek haar stomverbaasd aan en schudde heftig zijn hoofd. 'Nee, natuurlijk niet, ik ben niet gek!'

'Ook je ouders niet, of een vriend?'

'Mijn ouders?' Kylie schrok van de felheid waarmee hij dat zei. Het leek alsof ze zijn vertrouwen in een klap kwijt was. 'Ben jij achterlijk? Ik wil absoluut níet dat zij dit te weten komen.'

'Je bent minderjarig. Normaal gesproken moeten we hen op de hoogte stellen, maar dat is niet verplicht. Als de officier van justitie akkoord gaat zorgen wij ervoor dat je ouders níet geïnformeerd worden.' Aymen leek niet erg overtuigd. 'Ik ben het soms ook niet eens met al die regels, maar het is de wet en daar moeten we ons aan houden.'

Aymen knikte. Kylie voelde aan zijn manier van kijken dat ze voorzichtig moest zijn.

'Vanmiddag kwam Ellen Wolff mee hierheen, je lerares Nederlands. Waarom?'

'Ze wilde me niet alleen laten gaan.'

'Hoe vond je dat?'

Aymen zuchtte. 'Best moeilijk, maar Ellen is te gek. Vanochtend zag ze meteen dat er iets gebeurd was en vroeg ze of ik even wilde nablijven. Ik heb alles verteld en we zijn meteen hiernaartoe gegaan.'

Hij schoof heen en weer op zijn stoel en keek naar zijn schoenen.

'Ellen is... ze begrijpt me altijd. Maar nu kan ze er niet bij zijn, dat mag niet van jullie.'

'Dat is zo. Begrijp je waarom?'

Aymen schudde zijn hoofd. 'Nog niet echt.'

'Dat willen we niet omdat zij haar éigen verhaal moet vertellen, zonder dat ze weet wat jij hier precies gaat zeggen.'

Hij fronste, dacht even na en knikte bedachtzaam. Kylie rechtte haar rug.

'Goed, dan gaan we nu beginnen. Ik wil nog een paar dingen uitleggen. Realiseer je dat ik nergens bij geweest ben. Wat jij me vertelt is nieuw voor me. Hoe meer details je me kunt vertellen, hoe beter ik het snap. Als ik iets verkeerd begrijp, zeg dat alsjeblieft, dan kan ik dat corrigeren. En als je liever geen namen of adressen wilt noemen hoeft dat nu niet.'

Aymen draaide ongemakkelijk op zijn stoel.

'Waarom moet dat nog een keer? Ik heb jullie net verteld wat er allemaal is gebeurd. Eerst beneden en nu weer. Dat is stom.'

'Klopt, en ik snap dat je dat stom vindt. Alleen wordt hier in de studio alles nu opgenomen en vastgelegd. We gaan ook wat dieper in op wat er gebeurd is.'

Aymen trok even zijn schouders op. 'Oké, swa.'

Kylie boog zich weer naar hem toe. 'Ik begreep dat je dit werk al een tijdje doet.'

'Die escort?'

'Ja, dat bedoel ik. Was er nog ander werk dan, buiten school?'

'Daarvoor deed ik ook al sekswerk, in het wild, on the road zeg maar.'

'Wil je me daarover vertellen?'

'Gewoon, niks speciaals. Chats, je komt thuis langs, of je doet een cardate, of een buitendate.'

Kylie knikte. 'Wat was je tarief?'

'Vijftig voor een halfuurtje.'

'En wat deed je daarvoor?'

'Pijpen en trekken, actief. Neuken wil ik niet.'

'Had je veel klanten?'

'Wat is veel? Twee of drie per week. Soms minder.'

'En wanneer begon je met die escort?'

'Vorig jaar, na de zomerbreak. We kwamen terug uit Turkije en ik had bijna geen money meer. Ik wilde wat bijverdienen.'

'Hoe kwam je aan werk?'

'Ik had een ad gepost op Gaychat, dat ik een seksdate zocht, nu voor honderd euries. Ik gebruikte een werknaam, Ayoub. Dat liep wel lekker. In het begin had ik eerst één, na een maand of zo soms twee klanten per week. Alleen het was zo onzeker, ik wilde meer steady inkomen, er niet steeds zelf achteraan zitten. Ik zag een oproep op Boys4You, van een gast die zich Gaysian noemde. Dat leek me wel een goeie ad en ik meldde me aan. Akash Setiawan reageerde daarop. Ik begreep pas later dat hij echt zo heette. Hij vertelde wat hij allemaal had bedacht en vroeg of ik interesse had in high-escort. Ik mocht erover nadenken en dan zou hij een uur later terugbellen.'

'Leek het je wat?'

'Ja, hij was super direct, noemde alles bij zijn naam. Precies een uur later belde hij terug. Ik zei dat ik wel interesse had. We hebben eerst gecamd, ik moest mijn broek laten zakken. Daarna wilde hij een proefdate, hij wilde zien of ik het werk aankon. Diezelfde avond nog mocht ik komen, om een uur of negen. Ik moest hem pijpen en aftrekken. Kreeg ik honderd euro voor.'

'Dat was niet de eerste keer dat je zoiets deed?'

'Nee. 'Aymen glimlachte licht triomfantelijk. 'Het was wel de eerste keer voor dubbel cash.'

Kylie glimlachte en nam een besluit. 'Wil je vertellen waar je naartoe moest?'

'Wat gaan jullie daarmee doen?'

'Nu weet ik dat nog niet, maar we zouden kunnen kijken of dat adres voorkomt in onze systemen, of in die van de gemeente. We zouden het pand in de gaten kunnen houden, of er meer van dit soort dates plaatsvinden.'

Aymen schokschouderde. 'Dat weet ik wel zeker. Het is in Diemen-Zuid. Die wijk heet Holland Park. Best sjiek, met van die woontorens, met een hal en een lift.'

'Weet je een adres?'

'Iets met Appelhof. Ik kan je er zo naartoe brengen, het is op de negende verdieping.'

Voor het eerst krabbelde Kylie een paar woorden op het notitieblokje dat ze voor zich had liggen. 'Je noemde beneden aan de balie nog een naam, van ene Cristian. Klopt dat?'

'Dat was de baas, zo noemde Setiawan hem tenminste. Daar, in Diemen-Zuid, heb ik die gast voor het eerst gezien. Hij maakte foto's van ons en zei dat hij Cristian heette. Dat was in oktober vorig jaar. Dat weet ik omdat school net weer begonnen was, na de herfstvakantie.'

'Maar verder heb je weinig met die man te maken gehad, begrijp ik?'

'Ja, Setiawan deed alles. Soms bemoeide die Cristian zich ermee. Dan was mijn profiel op Boys4You opeens veranderd of mijn prijs omhoog gegoooid.'

'Dat ging niet in overleg met jou.'

Aymen zweeg.

'Heb je hem nog weleens live gezien?'

'Af en toe, als een nieuwe jongen moest laten zien wat hij kon. Dan deed die Cristian de proefdate zélf en maakte Setiawan foto's terwijl hij toekeek.'

'Hoe gaat zo'n proefdate?'

'Gewoon, het is een soort examen, snap je. Je moet laten zien wat je kan bij een klant. Pijpen, trekken, masseren. Ze willen weten of je top of bottom bent, of allebei, en of je goed met klanten kan omgaan. En dan maken ze foto's en filmpjes. 'Hij grijnsde een beetje. 'Gaan ze later op geilen.'

Kylie schonk nog wat water in. 'Ik begreep, en dat blijkt ook uit je identiteitsbewijs, dat je nu vijftien jaar bent. Wisten die twee mannen dat je nog minderjarig was?'

'Nah, niet echt. Ze wilden liever niet weten hoe oud ik echt was, dat vonden ze beter. Ik werkte als Ayoub, op de site stond het nummer van mijn werktelefoon en dat ik achttien was.'

'En je klanten? Zei je tegen hen weleens hoe oud je echt was?'

'No way, never. Ze willen dat ook niet weten. Het gaat om je looks, snap je. Hoe jonger, hoe beter en hoe meer je waard bent. Setiawan heeft een profiel voor mij aangemaakt op Boys4You, hij heeft ook mijn stats bepaald. Hij regelde de klanten voor mij en bepaalde hoeveel ze moesten betalen. 'Hij grijnsde. 'Akash had een starttarief van honderdvijftig euro voor een halfuur en driehonderd voor een uur.'

'Dat is best veel, toch?'

'Ja, hij noemde dat het 'hóge 'tarief, hoger dan van andere jongens. Dat was omdat ik klein van stuk ben en er nog zo jong uitzie. Ik hield daaraan per uur tweehonderd en per halfuur honderd euro over, hij hield in mijn geval één derde in, voor de extra onkosten.'

Kylie zweeg. Aymen keek haar wat verontwaardigd aan.

'Eén derde vind ik best veel, voor een beetje bellen en afspraken maken.'

'Deed je dit werk puur voor het geld?'

Hij keek haar verbaasd aan. 'Ja, natuurlijk. Waarvoor anders? Ik heb de laatste Xbox One X, de special edition. De goeie games kosten honderd euro of meer. En dan heb je ook nog de batterijen. Ik wil minstens een keer per week een nieuwe game kopen en wilde iedere week minimaal een paar uur extra cashen...'

In de verte klonk het geluid van een voorbijrijdende tram. Kylie voelde dat ze iets wilde eten, het was een vaste reactie tijdens dit soort sessies.

'Eerder vertelde je over proefdates met nieuwe jongens. Was je daarbij?'

'Nee joh, never. Je kwam ze tegen, vooraf of na afloop, in de gang of in de keuken.'

'Wist je wie het waren? Kende je ze?'

'Nee, in het begin niet. Later hoorde je weleens een nickname.'

'Hun echte namen wist je niet, begrijp ik.'

'Nope, nooit. Wisten zij van mij ook niet.'